

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jana Passera a soudců JUDr. Michala Mazance a Mgr. Davida Hipšera v právní věci žalobce: **Ing. F. B.**, proti žalovanému: **Zeměměřický a katastrální inspektorát v Brně**, se sídlem Moravské náměstí 1, Brno, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 9. 2015, čj. ZKI BR-O-96/807/2015, o námitce podjatosti soudců prvního senátu Nejvyššího správního soudu v řízení vedeném pod sp. zn. Nao 61/2016,

t a k t o :

Soudci prvního senátu Nejvyššího správního soudu JUDr. Marie Žišková, JUDr. Josef Baxa, JUDr. Lenka Kaniová a JUDr. Filip Dienstbier **n e j s o u v y l o u č e n í** z projednávání a rozhodnutí věci vedené u Nejvyššího správního soudu pod sp. zn. Nao 61/2016.

O d ů v o d n ě n í :

I.

1. Katastrální úřad pro Jihomoravský kraj rozhodnutím ze dne 10. 6. 2015, čj. OR - 659/2014-713, nevyhověl nesouhlasu žalobce s neprovedením opravy zápisu v katastru nemovitostí. Žalovaný rozhodnutím ze dne 4. 9. 2015, čj. ZKI BR-O-96/807/2015, zrušil napadené rozhodnutí a zastavil řízení.

II.

2. Žalobce napadl rozhodnutí žalovaného žalobou u Krajského soudu v Brně. Řízení bylo vedeno pod sp. zn. 29 A 170/2015.

3. Podáním ze dne 8. 1. 2016 žalobce vznesl námitku podjatosti soudců senátu 29 A Krajského soudu v Brně JUDr. Zuzany Bystřické, JUDr. Kateřiny Mrázové a Mgr. Petra Pospíšila.

4. Krajský soud předložil spis k rozhodnutí o námitce podjatosti Nejvyššímu správnímu soudu dne 3. 3. 2016. Věc byla v souladu s rozvrhem práce zapsána pod sp. zn. Nao 61/2016. Přípisem ze dne 4. 3. 2016 soud poučil žalobce, že o věci bude rozhodovat první senát Nejvyššího správního soudu ve složení JUDr. Marie Žišková, JUDr. Josef Baxa, JUDr. Lenka Kaniová a JUDr. Filip Dienstbier, a to ve složení podle rozvrhu práce.

5. Podáním ze dne 15. 3. 2016 vznesl žalobce námitku podjatosti soudců prvního senátu Nejvyššího správního soudu, kterou odůvodnil skutečností, že první senát rozhodl ve skutkově téměř shodné věci usnesením ze dne 21. 1. 2016, čj. 1 As 283/2015 – 17. V citovaném usnesení

první senát nepřihlédl k námitkám a důkazům uplatněným v kasační stížnosti, ani ke skutečnosti, že řízení bylo osvobozeno od soudního poplatku. Podle usnesení Nejvyššího soudu ze dne 18. 12. 2008, sp. zn. 4 Nd 309/2008, přitom platí, že „[p]okud žalobce zpochybňuje nepodjatost soudce údají o jeho dřívějším rozhodnutí v obdobné, skutkově téměř stejné věci, pro něž považuje předem za téměř vyloučené, že by v nyní projednávané věci mohl rozhodnout jinak, jde o skutečnost natolik závažnou, že ji lze podřadit pod jeden z důvodů k vyloučení soudce.“

III.

6. Soudci prvního senátu předložili věc k rozhodnutí o námitce podjatosti podle § 8 odst. 5 s. ř. s. spolu s vyjádřením, v němž shodně prohlásili, že se necítí být podjati a že k žalobci ani k posuzované věci nemají žádný osobní vztah.

IV.

7. Námitka podjatosti vznesená žalobcem ve věci sp. zn. Nao 61/2016 podáním doručeným Nejvyššímu správnímu soudu dne 15. 3. 2016 není důvodná.

8. Soudci jsou vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci, pokud se zřetelem na jejich poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům je dán důvod pochybovat o jejich nepodjatosti. Vyloučení jsou také soudci, kteří se podíleli na projednávání nebo rozhodování věci u správního orgánu nebo v předchozím soudním řízení. Důvodem k vyloučení soudce nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech (§ 8 odst. 1 s. ř. s.).

9. Za poměr k věci ve smyslu citovaného ustanovení se považuje přímý zájem soudce na projednávané věci, zejména na jejím výsledku. Vyloučen by byl rovněž soudce, který by získal o věci poznatky jiným způsobem než dokazováním při jednání nebo ze spisu. Pochybnosti o nepodjatosti soudce pro jeho poměr k účastníkům či jejich zástupcům mohou vedle vztahů příbuzenských a obdobných vzniknout i tehdy, je-li vztah soudce k účastníkům, popř. jejich zástupcům nepřiměřeně přátelský nebo naopak nepřátelský.

10. Námitka podjatosti, kterou účastník řízení může uplatnit podle § 8 odst. 5 s. ř. s., musí být zdůvodněna a účastník řízení musí uvést konkrétní skutečnosti, z nichž tvrzenou podjatost dovozuje. Rozhodnutí o vyloučení soudce představuje výjimku z ústavní zásady, podle které nikdo nesmí být odňat svému zákonnému soudci, přičemž příslušnost soudu i soudce stanoví zákon (čl. 38 odst. 1 Listiny základních práv a svobod). Postup, kterým je věc odnímána příslušnému soudu nebo soudci a přikázána jinému soudu nebo soudci, je vyhrazen pro ojedinělé případy. Soudce může být vyloučen z projednání a rozhodnutí přidělené věci jen ze závažných důvodů, které mu brání rozhodnout v souladu se zákonem nezaujatě a spravedlivě.

11. Žalobce odůvodnil námitku podjatosti soudců prvního senátu výlučně jejich postupem a rozhodnutím ve věci sp. zn. 1 As 283/2015, v níž žalobce vystupoval jako stěžovatel. Již ze samotného § 8 odst. 1 poslední věty jednoznačně vyplývá, že soudce nemůže být vyloučen z rozhodování věci pouze proto, že rozhodoval v jiné věci téhož žalobce. Tento závěr opakovaně potvrdila i judikatura Nejvyššího správního soudu (viz např. rozsudek ze dne 19. 3. 2008, čj. 6 Ads 123/2007 – 53, usnesení ze dne 13. 11. 2014, čj. Nao 389/2014 – 40, nebo ze dne 29. 10. 2015, čj. Nao 287/2015 – 29; všechna citovaná rozhodnutí Nejvyššího správního soudu jsou dostupná na www.nssoud.cz).

12. Pojem „*předchozí soudní řízení*“ uvedený ve druhé větě § 8 odst. 1 je přitom třeba s ohledem na specifika správního soudnictví vykládat tak, že tutéž věc nemůže u krajského soudu a poté u Nejvyššího správního soudu projednávat a rozhodovat stejný soudce (viz usnesení ze dne

11. 12. 2015, čj. Nao 314/2015 – 48 a čj. Nao 315/2015 – 33, která jsou žalobci nepochybně známa, neboť se týkala jiných námitek podjatosti, které žalobce uplatnil). O takový případ však v nyní posuzované věci nepochybně nejde, neboť věc je ve fázi řízení před krajským soudem.

13. Nejvyšší správní soud není vázán rozhodnutími Nejvyššího soudu a postupuje podle odlišného procesního předpisu, kterým je soudní řád správní. Ten v § 8 obsahuje samostatnou a komplexní úpravu důvodů pro vyloučení soudců. Občanský soudní řád a k němu vztahující se judikaturu civilních soudů proto nelze využít ani podpůrně na základě § 64 s. ř. s.

14. Žalobce neuvedl další konkrétní skutečnosti, které by odůvodňovaly odlišné posouzení věci. Také z vyjádření soudců prvního senátu nevyplývá žádná skutečnost, která by mohla vést k pochybnosti o jejich nepodjatosti.

15. Nejvyšší správní soud proto uzavřel, že soudci prvního senátu Nejvyššího správního soudu JUDr. Marie Žišková, JUDr. Josef Baxa, JUDr. Lenka Kaniová a JUDr. Filip Dienstbier nejsou vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci vedené u Nejvyššího správního soudu pod sp. zn. Nao 61/2016.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně 13. dubna 2016

JUDr. Jan Passer
předseda senátu